Przygotowanie dziecka do pójścia do przedszkola

Pójście do przedszkola to zawsze jest „przygoda w nieznane", ale przecież… nie każdy lubi niespodzianki!

Decyzja o posłaniu dziecka z autyzmem do przedszkola musi być przemyślana.
Dziecko, które można posłać do przedszkola, jest w stanie zaakceptować nieobecność mamy a także powinno posiadać niezbędne umiejętności społeczne potrzebne do funkcjonowania w grupie.
Ważnym aspektem funkcjonowania dziecka w przedszkolu jest wykonywanie poleceń, jakie kierują nauczyciele do dziecka. Bardzo trudna w pracy nauczyciela przedszkola jest sytuacja, w której dziecko z autyzmem nierozumiejące kierowanych do niego poleceń dodatkowo przy próbie ich egzekwowania wpada w złość, krzyczy, angażuje się w zachowania agresywne. Warto zwrócić uwagę, aby przed pójściem do przedszkola dziecko reagowało na podstawowe polecenia. Można do nich zaliczyć m.in.: Daj, chodź do mnie, wstań, usiądź, pokaż, posprzątaj. Jeśli dziecko nie rozumie tych poleceń i nie wie co należy zrobić, należy dziecko uczyć ich wykonywania. Jeśli dziecko wie, jak wykonać polecenie, ale go nie wykonuje, ponieważ nie ma na to ochoty, należy również systematycznie uczyć dziecko, że powinno wykonać polecenie za każdym razem, kiedy jest o to poproszone. Zarówno w szkole jak i w przedszkolu pojawia się sporo takich momentów, w których dziecko jest proszone o wykonanie danej czynności, co może się kończyć krzykiem, protestami wobec wymagań nauczyciela. Utrudnia to wówczas lub uniemożliwia pracę pozostałym dzieciom w grupie, samo także nie korzysta z nadarzającej się okazji do uczenia się czegoś nowego.
Kolejną umiejętnością, jakiej warto uczyć dziecko przed pójściem do przedszkola, jest nauka zabawy i samodzielnego spędzania czasu wolnego. W tym celu należy przygotować zestaw drobnych przedmiotów, np. naczynia, misia, plastikowe sztućce. Nauka zabawy naśladowczej powinna się zacząć od nauki naśladowania pojedynczych imitacji z jednym z przedmiotów. Jak nauczyć dziecko naśladowania karmienia misia? W tym celu należy postawić przed dzieckiem misia i kubek. Rodzic kieruje do dziecka polecenie Zrób to samo i wykonuje ruch pojenia pluszaka. Dziecko wykonuje ten sam gest z użyciem kubka. Jeśli nie powtarza czynności po jej zaprezentowaniu przez rodzica, wówczas rodzic pomaga mu stosując podpowiedź fizyczną (metoda ręki na ręce). Warto uczyć dziecko różnych sekwencji z użyciem tych samych przedmiotów. Misia można karmić, badać, usypiać, ubierać. Ważne,

aby dziecko nauczyło się naśladowania, ponieważ wówczas jest duża szansa, że w przedszkolu, będzie w stanie bawić się z dziećmi.
Równie ważnym aspektem w przygotowaniu dziecka do pójścia do przedszkola jest odporność na stres. Dzieci ze spektrum autyzmu bywają bardzo podatne na stres. Ich reakcje mogą być nadmierne i trudne do stonowania- co oznacza nieraz nagłe, skrajne reakcje emocjonalne, takie jak krzyk, ucieczka, bicie siebie lub innych, w odpowiedzi na błahe lub niezauważalne dla postronnych osób bodźce czy zmiany otoczenia. Stres spowodowany także może być konkretnymi bodźcami -zewnętrznymi (dźwiękowymi, wzrokowymi, zapachowymi, smakowymi dotykowymi) lub wewnętrznymi (poczucie braku równowagi, ból, mrowienie, głód, dyskomfort, rozdrażnienie, pobudzenie lękowe), ale także ogólnym przeciążeniem, wynikającym z nadmiaru stymulacji, z nakładających się dźwięków czy poczucia chaosu i dezorientacji w otoczeniu. Inną przyczyną nadmiernego stresu u dziecka z autyzmem może być niejasna struktura otoczenia, biegu zdarzeń, czynności czy zadania lub niepotwierdzenie się oczekiwań, planów i obietnic. Również nagłe pojawianie się czegoś, czego dziecko nie zna lub czego się nie spodziewało, a także zmiany w strukturze dnia lub otoczenia może być przyczyną niezwykle silnego stresu, a co za tym idzie – ostrej negatywnej reakcji, o charakterze wyładowania emocjonalnego (wściekłość) i ruchowego (atakowanie lub autoagresja). Dlatego w przypadku dzieci z autyzmem podstawowe znaczenie ma tzw. wczesna interwencja, czyli odpowiednio szybkie postawienie właściwej diagnozy i rozpoczęcie systematycznych działań terapeutycznych. Pamiętajmy, że tylko wczesna interwencja i intensywne działania terapeutyczne pozwolą naszemu dziecku zdobyć umiejętności społeczne potrzebne do funkcjonowania w grupie rówieśników. Regularnie prowadzony , odpowiednio dostosowany czasowo trening umożliwiający funkcjonowanie w pozadomowych sytuacjach społecznych oraz uczenie dziecka rozumienia innych ludzi i komunikacji z nimi, usprawniają dziecko i stwarzają mu okazję do zaistnienia w relacjach z innymi dziećmi. Dlatego decyzja o posłaniu dziecka z autyzmem do przedszkola powinna być skonsultowana z lekarzem, terapeutą, psychologiem i dobrze przemyślana.

Opracowała: Iwona Pawlińska

Źródło

- Łucjanek, A.Krauze- Dziecko z autyzmem i zespołem Aspergera w przedszkolu i w domu,
- Internet